

KÁNTOR ZSOLT

Album

*A csipkeverő nő hozzám ment a zongorahangolóhoz.
A szubrett a dirigens mátkája lett.
A restaurátor nő a krupiéba szeretett bele.
A gyönyörű apáca a szívsebészbe.
A szépségkirálynő nem akart férjhez menni.
Egy hegyi faluban vásárolt szőlőskertet.
Volt a telkén kajszibarack, körte és nektarin.
Málna és eper. Kóstolással töltött
Minden szabad délutánt.
A szomszédja, a híres építész, nemes protestáns,
Hiába hívta a Hiltonba jeges dinnyére.
Bifsztek is lett volna, meg homár.
A kirakatbaba begubózott.
Hatalmába kerítette az önszeretet.
Írta a Kurír.
Az Újszövetséget azonban minden este olvasta.
Néhány év után felszámolta a topmodell létet.
Hozzáment a baptista lelkészhez.
A csipkeverő nő gránátalmával és áfonyával lepte meg.
A szubrett egy Boris Vian-kötetet adott barátnőjének.
A restaurátor nő egy Salvador Dalí-festmény másolatot.
Az apáca egy faliórát.
Együtt ünnepelték meg egy vacsorával
A szövetségkötést a Hiltonban.
Az építész ott ült egy üveg whisky mellett.
Azóta is várt.*

KÁNTOR ZSOLT (1958, Debrecen) költő, író, szerkesztő. Tandori Dezső mutatta be a Magyar Ifjúság című lapban, 1981-ben. A Bárka alapító főszerkesztője volt. A Szent Pál Akadémián 2006-ban kapott teológusi diplomát. A Hit Gyűlekezete tagja. Legutóbbi kötete: Jézus Krisztus Szarvason (Digitális kalamáris, 2019).

A nyelv a dolog elé siet

Maurice Blanchot-intenciók

A beszéd kristályszerkezetű vatta.
Nem szűnyogháló. Nem is raklap.
Bár tanulmányozhatjuk a kerttet
a szavakból szőtt hálón át.
Átbújnak a kerítésen az indák.
Az erdő az átírás példája épp.
Úgy támad fel, hogy rajta mész.
Minden lépés dolog s beszéd.
Cseveg a járdalappal az ész.
Egy státer a Sturm und Drang darabja.
A nyelv a dolgot megragadja.
Ahelyett, hogy benne állna –
Már zöld állapotában learatja.
Együtt ebédelnek s földézik a múltat.
Ha lázadsz, konstrukcióként lenyúllak!
A képernyőn narratíva-bábok úsznak.
Egy tanulmány sodorja el a Holdat.
A háttérzúgás egyre árnyaltabb.
A puding elfogyott, a tálat kinyaltad.

A szellem szubsztrátuma a nyelv

A feltevés, mint alkotóelem.
Amit az Úr a hajnalba csomagolt nekem.
Olyan, mintha mondanánk valamit
és azonnal idézőjelbe tennénk.
Megint a semmibe hull a tegnap esténk.
Racionális, reprezentáns SZABVÁNYOK.
Te üzleti útra mész. Én esszébe gravírozom hiányod.
A befogadás kardinális, a programozás marginális.
Az elidegenedés a borbán kiázik.
Mert szüntelen ambivalenciában fürdik, ahogy ábrándozik.

Illúzió és allúzió között lebeg. Túlfolyik.
Belepi a pára az álomi mezsgyét.
Majd jön a szó-röntgen. Éjjeli nemlét.
És ne akarj belém bújni túl korán. Mondja.
Mint egy öngyújtó. Szétszedi a lángot. Kibontja.
Semmi apokalipszis, csak egy vérbő, női mell.
A nyár metaforája. Parfümöt lehel.

A nyelv, az idő és a bor

Petőcz Károly emlékére

Isten kitalálta, hogy betűk alkossák a szavakat.
S hogy amit mondunk, az leírható legyen.
S a kontextusban a tipográfia legyen a rend.
Hogy definiálható legyen a rezonancia, a csend s a zaj.
A víz és a bor és az olaj.
És medret készített. Legyen, ami tartsa,
Hogy ne lépje át a láthatatlan halmazállapotú dolgokat
a káosz hatalma.
Így jött be a létbe a nyomdaművészet.
A szövegbe lehelt élet.
A szilva ellenállt az esőnek,
Megvédte a hamva.
A könyv lett a beszéd Arca.
Mintha bőre lenne az időnek.
A bibliapapírt szerették a hívek.
A fantázia rájött, hogy hajnali fény.
A könyv műtárgy lett. Hamv az Igén.
Karcsi bácsi dolga volt a mives tipográfia.
A Kner lovagja. A testté lett stratégia.